

Cioburi

Adina Speranta

Ascetice acuze cu lăncii ascuțite
rupeau fâșii din mine,
plângeam cu lacrimi mute,
nu le vedeai de unde,
purtat de nepăsare,
zdrobeai sub talpa rece
reminescența vie
a ce eram: visare!
Se oglindeau în cioburi
fantomele amorfe,
purtau în spate gânduri
de vorbe calcinate;
tumefiat, trecutul
configura în negru
o viață risipită,
precum un pas ce lasă
în urma lui dezastru
prin lujerii de floare.

adina v.

25.02.2019